

Sygn. akt III AUa 638/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maria Salańska - Szumakowicz
Sędziowie:	SSA Alicja Podlewska SSA Maciej Piankowski (spr.)
Protokolant:	sekr.sądowy Wioletta Blach

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015 r. w Gdańsku

sprawy M. R. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wypłatę emerytury

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 15 stycznia 2015 r.,
sygn. akt VII U 1119/14

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 638/15

UZASADNIENIE

Ubezpieczona M. R. (2) odwołała się od decyzji pozwanego organu rentowego - Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. z dnia 02.04.2014 r., którą podjęto wypłatę 1/2 emerytury od dnia 01.04.2014 r., tj. od miesiąca zaprzestania osiągania przychodów.

Kwestionując powyższą decyzję ubezpieczona nie zgodziła się z odmową wypłaty emerytury od 01.03.2014 r. i domagała się wypłaty świadczenia za miesiąc marzec 2014 r.

Pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że ubezpieczona do wniosku o wypłatę zawieszony emerytury dołączyła umowę zlecenia, z której wynikało iż od 12.02.2014 r. do 28.02.2014 r. była zatrudniona w NFZ. W wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego z byłym pracodawcą ubezpieczonej ustalono, że

wynagrodzenia za miesiąc luty 2014 r. zostało wypłacone w marcu 2014 r., wobec czego organ podjął wypłatę zawieszony emerytury od dnia 01.04.2014 r., tj. od dnia zaprzestania osiągania przychodów.

Ponadto ubezpieczona odwołała się od decyzji pozwanego z dnia 16.05.2014 r., którą odmówiono jej wypłaty zawieszony emerytury za miesiąc styczeń 2014 r., gdyż ubezpieczona nie zgłosiła się w miesiącu styczniu 2014 r. z zaświadczeniem o ustaniu zatrudnienia, w związku z czym brak było podstaw do wypłaty świadczenia za miesiąc styczeń.

Kwestionując powyższą decyzję ubezpieczona stwierdziła, że nie znajduje ona podstawy w przepisach ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Pozwany wniósł o oddalenie odwołania wyjaśniając, że decyzję wydano na podstawie art. 129 i 116 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd Okręgowy połączył spawy obu odwołań do łącznego ich rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Wyrokiem z dnia 15.01.2015 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 02.04.2014 r. i przyznał ubezpieczonej prawo do wypłaty 1/2 emerytury za miesiąc marzec 2014 r. oraz oddalił odwołanie w pozostałym zakresie.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach i rozważaniach.

Ubezpieczona (ur. (...)) w dniu 28.02.2014 r. złożyła wniosek o wznowienie od dnia 01.03.2014 r. wypłaty 1/2 zawieszony emerytury wskazując, iż zaprzestała prowadzenie działalności podlegającej na osiągnięciu przychodu załączając zaświadczenia od byłych pracodawców. Ubezpieczona wniosła też o doliczenie do stażu pracy okresów zatrudnienia na umowy zlecenia wynikających z załączonych zaświadczeń.

Decyzją z dnia 02.04.2014 r. pozwany podjął wypłatę 1/2 emerytury od dnia 01.04.2014 r., tj. od miesiąca zaprzestania osiągania przychodów.

Pismem z dnia 14.05.2014 r. ubezpieczona wystąpiła o wypłatę zawieszony emerytury za miesiąc styczeń 2014 r. wskazując, że w miesiącu tym nie został zaksięgowany w księdze przychodów i rozchodów żaden przychód od podmiotów, z którymi miała podpisane umowy zlecenia.

Kolejną decyzją z dnia 16.05.2014 r. pozwany odmówił ubezpieczonej wypłaty zawieszony emerytury za miesiąc styczeń 2014 r. wskazując, iż ubezpieczona nie zgłosiła się w miesiącu styczniu 2014 r. z zaświadczeniem o ustaniu zatrudnienia.

Decyzją z dnia 21.03.2007 r. pozwany przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od dnia 01.03.2007 r.

Ubezpieczona w okresie od 21.03.2007 r. do 28.02.2011 r. pobierała emeryturę w pełnej wysokości.

Decyzją z dnia 24.09.2012 r. pozwany przyznał ubezpieczonej od dnia 01.03.2011 r. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, przysługujące do 30.09.2013 r. i jednocześnie zawiesił wypłatę świadczenia z powodu osiągnięcia przez ubezpieczoną przychodu.

Kolejną decyzją z dnia 24.09.2012 r. ZUS przyznał ubezpieczonej od dnia 01.03.2011 r., tj. od nabycia uprawnień do wypłaty więcej niż jednego świadczenia, emeryturę.

Decyzją z dnia 14.10.2013 r. pozwany przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 01.10.2013 r. na stałe.

Od dnia 24.09.2012 r. ubezpieczona przyznane miała prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w pełnej wysokości, które to świadczenie było jej wypłacane oraz prawo do emerytury w 1/2 wysokości tego świadczenia z jednoczesnym jego zawieszeniem z uwagi na osiągnięcie przychodu.

Ubezpieczona w okresie od 01.01.2013 r. do 28.02.2014 r. zatrudniona była na podstawie umowy zlecenia w (...) w G..

Z dniem 28.02.2014 r. nastąpiło zakończenie umów zlecenia zawartych w dniu 31.12.2012 r. oraz 01.07.2010 r. między ubezpieczoną a (...) Sp. z o.o. – zgodnie z wypowiedzeniem z dnia 24.01.2014 r.

Z dniem 28.02.2014 r. nastąpiło zakończenie umowy zlecenia zawartej w dniu 01.01.2014 r. między ubezpieczoną a Ośrodkiem (...) M. K..

W okresie od 12 lutego do 28 lutego 2014 r. ubezpieczona zatrudniona była na podstawie umowy zlecenia w (...) (...) Oddziale Wojewódzkim w G..

Za pracę świadczoną w miesiącu lutym 2014 r. na podstawie umów zlecenia zawartych przez ubezpieczoną z: (...) Sp. z o.o., NFZ (...) Oddział Wojewódzki w G., (...) w G. – wynagrodzenie wypłacono ubezpieczonej w miesiącu marcu 2014 r.

Sąd Okręgowy podał, że powyższy (bezsporny) stan faktyczny ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach oraz aktach rentowych pozwanego, których prawdziwość i rzetelność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Sąd Okręgowy również nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności z urzędu. Dowód z dokumentów zgromadzonych w sprawie w zakresie w jakim posłużyły do ustalenia stanu faktycznego Sąd ten uznał za w pełni wiarygodny, gdyż dokumenty te nie budziły żadnych wątpliwości i nie były przez strony kwestionowane.

W ocenie Sądu Okręgowego na uwzględnienie zasługiwało odwołanie ubezpieczonej od decyzji pozwanego z dnia 02.04.2014 r., w którym ubezpieczona wносиła o przyznanie jej 1/2 emerytury za miesiąc marzec 2014 r. W ocenie Sądu Okręgowego nie było natomiast podstawy do uwzględnienia odwołania od decyzji z 16.05.2014 r. odmawiającej jej prawa do 1/2 zawieszony emerytury za miesiąc styczeń 2014 r.

Sąd Okręgowy uznał, że spór dotyczył kwestii, czy przychód wypracowany za dany miesiąc, a wypłacany w kolejnym miesiącu jest przychodem powodującym zawieszenie prawa do świadczenia, w konsekwencji czy podjęcie wypłaty zawieszony świadczenia następuje od dnia zaprzestania wykonywania działalności będącej źródłem przychodu, czy też od dnia zaprzestania osiągania przychodów z tego tytułu.

Sąd Okręgowy wskazał, że stosownie do art. 95 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.; dalej oznaczana jako ustawa), w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń – wyższe lub wybrane przez zainteresowanego.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 3 ustawy, odrębne przepisy określają prawo do pobierania świadczeń w razie zbiegu u jednej osoba prawa do emerytury z prawem do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy, wypadkiem w drodze do pracy lub z pracy lub chorobą zawodową.

Przepisy ustawy wskazują na generalną zasadę pobierania wyłącznie jednego przysługującego ubezpieczonemu świadczenia. Wyjątki od powyższej zasady określają natomiast przepisy szczególnie wskazujące warunki wypłaty więcej niż jednego świadczenia w przypadku ich zbiegu.

Jeden z takim wyjątków, na który nakierowuje również art. 96 ust. 1 pkt 3 ustawy, wynika z ustawy z 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r., nr 167, poz. 1322 ze zm.; dalej oznaczana jako ustawa wypadkowa).

Zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy wypadkowej, osobie uprawnionej do renty z tytułu niezdolności do pracy z ubezpieczenia wypadkowego oraz do emerytury na podstawie odrębnych przepisów wypłaca się, zależnie od jej wyboru:

- 1) przysługującą rentę powiększoną o połowę emerytury albo
- 2) emeryturę powiększoną o połowę renty.

Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli osoba uprawniona osiąga przychód powodujący zawieszenie prawa do świadczeń lub zmniejszenie ich wysokości określony w ustawie o emeryturach i rentach z FUS, niezależnie od wysokości tego przychodu (art. 26 ust. 3).

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, ubezpieczonej przyznane zostało w zbiegu prawo do emerytury i renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, przy czym faktycznie pobierała ona jedynie rentę, zaś wypłata emerytury z uwagi na osiągnięcie przychodów z tytułu umów zlecenia została z dniem 24.09.2012 r. zawieszona.

Niesporne i wynikające z przedłożonych dokumentów w postaci zaświadczeń wystawionych przez byłych zleceniodawców ubezpieczonej – było to, iż w miesiącu styczniu i lutym 2014 r. wykonywała ona umowy zlecenia, zaś w dniu 01.03.2014 r. nie była związana już żadną z umową zlecenia, tym samym nie świadczyła na tej podstawie pracy wobec dotychczasowych zleceniodawców. Bezsporne także po ustaniu wiążących ją stosunków zlecenia otrzymała w miesiącu marcu wynagrodzenia za poprzedni miesiąc, tj. luty 2014 r. Co do zasady również w odniesieniu do innych miesięcy, wypłata wynagrodzenia następowała w kolejnym miesiącu po miesiącu przepracowanym.

Pozwany rozpoznając wniosek ubezpieczonej z 28.02.2014 r. o wypłatę od 01.03.2014 r. zawieszony emerytury przyjął, iż brak jest podstaw do podjęcia jej wypłaty od tego miesiąca, bowiem ubezpieczona w marcu 2014 r. otrzymała wynagrodzenie z tytułu umowy zlecenia. Pozwany zatem przyjął, iż wynagrodzenie wypłacane w kolejnym miesiącu za miesiąc poprzedni stanowi przychód, o jakim mowa w art. 26 ust. 3 ustawy wypadkowej, pozbawiający ubezpieczoną prawa do wypłaty zawieszony emerytury.

W ocenie Sądu Okręgowego interpretacja przepisów obowiązujących w tej materii dokonana przez pozwanego organu rentowego jest błędna.

Sąd Okręgowy wskazał, że z treści art. 26 ust. 3 ustawy wypadkowej jednoznacznie wynika odesłanie do ustawy emerytalnej, zgodnie z którą przychód należy rozumieć w sposób w niej określony. W zakresie tego odesłania wskazać należy przede wszystkim na treść art. 104 ust. 2, z którego wynika, iż prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu, w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, za którą uważa się zatrudnienie, służbę lub inną pracę zarobkową albo prowadzenie pozarolniczej działalności. W ramach wymienionego zatrudnienia mieści się również zatrudnienie na podstawie umowy zlecenia.

Z treści przytoczonych wyżej przepisów wynika zatem, iż osoba osiągająca przychód od podjęcia zatrudnienia do jego ustania, nie ma prawa do wypłaty zbiegających się świadczeń.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu Okręgowego, otrzymanie przez ubezpieczoną wynagrodzenia z tytułu umów zlecenia, de facto po ustaniu łączących ją stosunków zlecenia, nie stanowi przychodu, który pozbawiałby prawa do emerytury.

Sąd Okręgowy wskazał, że Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z 10.10.2006 r., III AUa 1414/05, dokonując tożsamej analizy przepisów ustawy wypadkowej oraz ustawy emerytalnej podał, iż przychód w rozumieniu art. 26 ust. 3 ustawy wypadkowej jest nim tylko wówczas, gdy osiągany jest z tytułu zatrudnienia świadczonego w okresie pobierania świadczeń, co wynika zarówno z wykładni gramatycznej omawianych przepisów obu ustaw, jak i wykładni celowościowej (podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 16.05.2013 r., III AUa 1920/12).

W świetle wymienionych przepisów oraz orzecznictwa, Sąd Okręgowy stwierdził, iż pojęcie osiągnięcia przychodu powodującego zawieszenie wypłaty świadczenia w rozumieniu art. 26 ust. 3 oznacza „wypracowanie” przychodu w okresie trwania stosunku prawnego stanowiącego podstawę do jego osiągnięcia. Nie ma natomiast znaczenia dla stosowania art. 26 ust. 3 ustawy wypadkowej faktyczna data, w której ubezpieczony może tym wypracowywanym przychodem dysponować.

Zważyć należy, iż to do stron stosunku pracy, czy zlecenia należy decyzja, w jakim terminie wypłacone zostanie wynagrodzenie za przepracowany miesiąc. W zależności od ich woli, ustalane jest to przykładowo bądź na ostatni dzień miesiąca w którym praca jest świadczona, bądź na dzień miesiąca następującego bezpośrednio po nim. Przyjęcie zaproponowanej przez pozwanego interpretacji przepisów, w szczególności rozumienie w tej materii pojęcia osiągnięcia przychodu, prowadziłyby do różnicowania i dyskryminacji osób świadczących pracę, które mają ustaloną wypłatę wynagrodzenia do końca miesiąca bieżącego lub do 10 dnia następnego miesiąca po miesiącu faktycznie przepracowanym.

Tak rozumiana interpretacja przepisów przez pozwanego prowadziłyby w skrajnych przypadkach do przyjęcia, iż również zaległe wynagrodzenie przysługujące pracownikowi, czy zleceniobiorcy, dochodzone przez niego w postępowaniu sądowym i przyznane wyrokiem sądu, tym samym wypłacone po upływie długiego okresu od rozwiązania stosunku pracy bądź zlecenia, skutkowałoby zawieszeniem wypłaty emerytury w miesiącu, w którym faktycznie pracownik/zleceniobiorca wynagrodzenie otrzymał.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy przyjął, że nie należy za podstawę pozbawienia prawa do wypłaty świadczenia uprzednio zawieszono wypłaty wynagrodzenia należnego za okres pozostawania w stosunku pracy lub zlecenia, a wypłacanego po jego ustaniu.

W tym stanie rzeczy wobec niespornego faktu, iż z dniem 28.02.2014 r. ustały wszystkie tytuły prawne, w związku z którymi ubezpieczona osiągała przychód, Sąd Okręgowy przychyliając się do odwołania, zmienił decyzję pozwanego z dnia 02.04.2014 r. i przyznał ubezpieczonej prawo do wypłaty 1/2 emerytury za miesiąc marzec 2014 r.

Sąd Okręgowy uznał, że pozostawanie w styczniu 2014 r. przez ubezpieczoną w stosunku zlecenia i osiągnięcie z tego tytułu przychodu, bez względu na faktyczny termin jego wypłaty, wyłącza możliwość nabycia przez nią prawa do zawieszono świadczenia za ten okres – niezależnie nawet od kwestii złożenia przez ubezpieczoną wniosku o powyższe w określonej dacie. To zaś powodowało oddalenie odwołania pod decyzji z 16.05.2014 r.

Sąd Okręgowy wyjaśnił, że na podstawie art. 227 k.p.c. oddalił wniosek dowodowy w postaci przesłuchania świadka M. H., bowiem z uwagi na fakt, iż spór sprowadzał się do interpretacji przepisów prawa, nie zaś do oceny stanu faktycznego, który w zasadzie był bezsporny, zbędnym było przesłuchiwanie zawnioskowanego świadka.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł pozwany organ rentowy, który zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w punkcie 1., zarzucając naruszenie art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) poprzez przyznanie ubezpieczonej prawa do wypłaty 1/2 emerytury za marzec 2014 r., w którym otrzymała przychód (wypłata wynagrodzenia za poprzedni miesiąc, tj. luty 2014 r.).

Pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 1. i oddalenie odwołania; a ewentualnie o uchylene zaskarżonego wyroku w punkcie 1 i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Uzasadniając apelację pozwany podał, że w myśl art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, osobie uprawnionej do renty z tytułu niezdolności do pracy z ubezpieczenia wypadkowego oraz emerytury na podstawie odrębnych przepisów wypłaca się, w zależności od jej wyboru: rentę powiększoną o połowę emerytury albo emeryturę powiększoną o połowę renty, jeżeli osoba uprawniona do renty wypadkowej i emerytury osiąga przychód powodujący zawieszenie prawa do świadczeń lub zmniejszenie ich wysokości określony w ustawie emerytalnej, nie przysługuje prawo do wypłacania dwóch świadczeń. W takim

przypadku wypłaca się jedno świadczenie - wybrane lub wyższe. Przy ustalaniu tego przychodu bez znaczenia pozostaje jego wysokość, natomiast o kwalifikacji przychodu decyduje źródło, z jakiego jest on osiąganym. Zatem osiąganie przychodu z tytułu: zatrudnienia, służby lub innej pracy zarobkowej lub z tytułu pozarolniczej działalności, wykonywanie których jest objęte obowiązkiem ubezpieczenia społecznego (art. 104 ust. 1-6 ustawy emerytalnej) skutkuje brakiem uprawnień do wypłacania świadczeń zbiegowych - niezależnie od tego, jaka jest wysokość tego przychodu. W przedmiotowej sprawie, ubezpieczona uzyskała przychód po ustaniu stosunku pracy, w miesiącu marcu 2014 r. wobec czego nie ma prawa do 1/2 emerytury za miesiąc marzec 2014 r.

Pozwany stoi na stanowisku, iż przy rozpatrywaniu sprawy należy odnieść się przede wszystkim do pojęcia przychodu. Art. 4 pkt 9 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zakresie określenia pojęcia przychodu odsyła do przepisów ustawy o podatku dochodowym. Zgodnie z art. 11 ustawy z 26.07.1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. nr 80, poz. 350 ze zm.) przychodem (z określonymi wyjątkami) są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartość otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń. Zatem, zdaniem pozwanego przychód następuje dopiero wtedy, kiedy podatnik otrzymuje pieniądze lub kiedy pieniądze są postawione do jego dyspozycji, a nie w chwili samego stwierdzenia, że podatnikowi przysługuje należność w określonej wysokości. Na co wskazuje również orzecznictwo sądowe - wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 16.03.2005 r., III AUa 2121/04 oraz NSA z dnia 24.02.1994 r., SA/Wr 1804/93. Ubezpieczona otrzymała wynagrodzenie z tytułu wykonywania umowy zlecenia za styczeń 2014 r. w lutym 2014 r., a za luty 2014 r. w miesiącu marcu 2014 r. Dlatego też podjęto wypłatę emerytury od dnia 01.04.2014 r., tj. od zaprzestania osiągania przychodów. Spór w sprawie sprowadził się do kwestii, czy przychód wypracowany za dany miesiąc, a wypłacany w kolejnym miesiącu jest przychodem powodującym zawieszenie prawa do świadczenia, tj. czy podjęcie wypłaty zawieszzonego świadczenia następuje od dnia zaprzestania wykonywania działalności będącej źródłem przychodu . czy też od dnia zaprzestania osiągania przychodów z tego tytułu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Stan faktyczny był w sprawie bezsporny. Ponadto Sąd Apelacyjny przyjmuje poczynione przez Sąd Okręgowy ustalenia za własne, co oznacza, że nie zachodzi konieczność jego ponownego przedstawiania.

Spór między stronami dotyczył jedynie zastosowania norm prawa materialnego do niespornego stanu faktycznego.

Ustawa z 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r., nr 167, poz. 1322 ze zm.) w art. 26 ust. 3, w kwestii zawieszenia wypłaty świadczenia odsyła do ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Oznacza to, że ustawodawca wprowadził - w stosunku do świadczeń rentowych z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy lub choroby zawodowej pobieranych wraz z emeryturą - takie zasady jakie obowiązują przy zmniejszaniu lub zawieszaniu świadczeń z mocy przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zgodnie z art. 103 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do emerytur i rent ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu na zasadach określonych w art. 104-106 tej ustawy. Warunkiem zawieszenia lub zmniejszenia świadczeń emerytalnych i rentowych na podstawie art. 104 jest osiąganie przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, między innymi z tytułu świadczenia pracy na podstawie umowy zlecenia lub wykonywania usług (art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, jednolity tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 121 ze zm., zwanej dalej ustawą systemową).

Trzeba jednak zwrócić uwagę, że określenie „przychód powodujący zawieszenie prawa do świadczeń lub zmniejszenie ich wysokości (...)” zawarte w art. 26 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – odnosząc do ubezpieczonej - należy rozumieć jako wynagrodzenie z tytułu umów zlecenia,

ale przychód z powyższego tytułu powoduje skutki przewidziane przez ustawodawcę wówczas, gdy przychód osiąga osoba uprawniona do pobierania zbiegu świadczeń, a zatem, jeśli mając do niego prawo - jednocześnie pozostaje w zatrudnieniu (w rozumieniu art. 104 ust. 2 ustawy emerytalnej) i osiąga z tego tytułu przychód.

Przychód zatem w rozumieniu art. 26 ust. 3 ustawy wypadkowej jest nim tylko wówczas, gdy osiągniany jest z tytułu zatrudnienia świadczonego w okresie pobierania świadczeń, co wynika zarówno z wykładni gramatycznej omawianych przepisów obu ustaw jak i wykładni celowościowej (por. wyroki Sądów Apelacyjnych: w Katowicach z 10.10.2006 r., III AUa 1414/05, LEX nr 310469 oraz w Gdańsku z dnia 16.05.2013 r., III AUa 1920/12; LEX nr 1322454).

Należy też zaznaczyć, że zgodnie z art. 194 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w mocy pozostają przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustaw i dekretu wymienionych w art. 195, jeżeli nie są sprzeczne z przepisami niniejszej ustawy. Przepisy wykonawcze mające zastosowanie zawiera rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 22.07.1992 r. w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytury i renty (Dz. U. Nr 58, poz. 290 ze zm.).

Zgodnie z § 1 ust. 1 pkt 3 w/w rozporządzenia, przy ustalaniu, czy wystąpiły okoliczności powodujące zawieszenie lub zmniejszenie emerytury i renty, uwzględnia się dochody z tytułu pracy wykonywanej na podstawie umowy zlecenia, jeżeli wykonywanie tej umowy jest objęte obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym, w kwotach przyjmowanych do podstawy wymiaru emerytur i rent. Według zaś § 1 ust. 2 cyt. rozporządzenia wskazane wyżej dochody uwzględnia się również, gdy emeryt lub rencista nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, ponieważ ma ustalone prawo do emerytury (renty) lub jest ubezpieczony z innego tytułu. Zgodnie z § 1 ust. 3 - 5 rozporządzenia, za dochód osiągnięty uważa się faktyczny dochód uzyskany przez emeryta lub rencistę w danym roku kalendarzowym (ust. 3). Dochód wypłacony z tytułu pracy, o której mowa w ust. 1, wykonywanej przed miesiącem, od którego ustalono prawo do emerytury lub renty, nie ma wpływu na zawieszenie ani na zmniejszenie świadczeń (ust. 4). Dochód wypłacony z tytułu pracy, o której mowa w ust. 1, wykonywanej w okresie, w którym wypłata świadczenia była zawieszona, uważa się za dochód uzyskany w tym okresie, jeżeli jest to dla emeryta lub rencisty korzystniejsze (ust. 5).

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko Sądu Okręgowego, że nie należy za podstawę pozbawienia prawa do wypłaty świadczenia uprzednio zawieszono wypłaty wynagrodzenia należnego za okres pozostawania w stosunku zlecenia, a wypłacanego dopiero po jego ustaniu.

W tym stanie rzeczy wobec niespornego faktu, iż z dniem 28.02.2014 r. ustały wszystkie tytuły prawne, w związku z którymi ubezpieczona osiągała przychód, Sąd Apelacyjny również podzielił wykładnię przepisów prawa materialnego zaprezentowaną przez Sąd Okręgowy, co oznacza, że ubezpieczona posiada prawo do wypłaty 1/2 emerytury za miesiąc marzec 2014 r.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.